

HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN

VAN 25 MAART 2016

Het OPENBAAR MINISTERIE

en:

1. A. W.,
wonende te 9190 Stekene, (...)

burgerlijke partij tegen eerste en derde beklagde -
aanwezig, bijgestaan door meester W. D., advocaat bij de balie
van Antwerpen

2. A. E.,
wonende te 2640 Mortsel, (...),

burgerlijke partij- tegen eerste, tweede en derde beklagde -aanwezig, bijgestaan door
meester J. V., advocaat bij de balie te Dendermonde

3. VZW Ç., verkeerdelijk gedagvaard als VZW C., KBO (...),
met maatschappelijke zetel te Gent, (...), woonstkiezend ten kantore van meester K. L.,
kantoorhoudende te Antwerpen, (...)

burgerlijke partij-tegen eerste, tweede en derde beklagde -vertegenwoordigd door
meester E. C. loco meester K. L., advocaat bij de balie van Antwerpen

4. HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN
RACISMEBESTRIJDING, thans Het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR
GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME, met
maatschappelijke zetel te Brussel, Koningsstraat 138,

woonstkiezend ten kantore van mr. M. V. loco Mr. D. D. W. kantoorhoudende te 1050
Elsene, (...)

burgerlijke partij -tegen eerste, tweede en derde beklaagde vertegenwoordigd door meester J. V. en door meester J. V. loco meester D. D., beiden advocaat bij de balie te Leuven

5. A. H.

wonende te 2060 Antwerpen, (...),

burgerlijke partij- tegen eerste beklaagde -
aanwezig, bijgestaan door meester J. P., advocaat bij de balie te Antwerpen

6. E. A. A., verkeerdelijk gedagvaard als A., wonende te 2060 Antwerpen, (...),

burgerlijke partij- tegen eerste beklaagde -
aanwezig, bijgestaan door meester J. P., advocaat bij de balie te Antwerpen

tegen:

1. G. O.

zonder gekend beroep

geboren te Casablanca (Marokko), op (...) wonende te 2140 Antwerpen, (...)
Marokkaan

beklaagde

verschijnt niet, noch iemand voor hem

2. A. H.

zonder gekend beroep

geboren te Ceurfa (Algerije), in 1940

wonende te 2060 Antwerpen, (...)

Fransman

beklaagde

aanwezig, bijgestaan door meester J. P., advocaat bij de balie te Antwerpen

3. E. A. A.

zonder gekend beroep

geboren te Agadir (Marokko), op (...) wonende te 2060 Antwerpen, (...)

Belgische

beklaagde

aanwezig, bijgestaan door meester J. P., advocaat bij de balie te Antwerpen

1. Ten laste gelegde feiten

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

De eerste, tweede en derde,

Te Antwerpen, in de nacht van 9 oktober 2009 op 10 oktober 2009,

Met voorbedachten rade, opzettelijk doch zonder het oogmerk te doden, slagen of verwondingen te hebben toegebracht aan L. A., geboren te Antwerpen op 18 maart 1991, de slagen of verwondingen hebbende diens dood veroorzaakt, de feiten gepleegd zijn door haar vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over het slachtoffer dat uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien of door een persoon die haar onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer;

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld :

- op 16 maart 2015 door beklagde G. O. tegen al de beschikkingen
- op 20 maart 2015 door de burgerlijke partijen en beklagden A. H. en E. A. A. en dit tegen al de beschikkingen, zowel op burgerlijk gebied als op strafgebied
- op 20 maart 2015 door het Openbaar Ministerie tegen beklagden G. O., A. H. en E. A. A. tegen al de beschikkingen op strafgebied
- op 20 maart 2015 door de burgerlijke partij A. W. tegen al de beschikkingen haar aanbelangende
- op 20 maart 2015 door de burgerlijke partij A. E. tegen al de beschikkingen haar aanbelangende
- op 23 maart 2015 door de burgerlijke partij sub 4, het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, thans het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME tegen al de beschikking haar aanbelangende met betrekking tot eerste en derde beklagde
- op 23 maart 2015 door de burgerlijke partij sub 3, VZW Ç. tegen al de beschikkingen haar aanbelangende

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 06 maart 2015, door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC8, waarbij beslist werd:

Herstel materiële vergissingen :

Ter zitting van 3 december 2014 deelde meester K. L. mee dat de naam van de burgerlijke partij sub 3 dient te worden gelezen als "VZW Ç." in plaats van "VZW C.".

Tevens is tijdens het beraad is gebleken dat de voornaam van de de burgerlijke partij sub 6 dient te worden gelezen als "A." in plaats van "A."

Herstelt de materiële vergissingen zoals hierboven vermeld.

Herkwalificeert het feit zoals voorzien in de dagvaarding als volgt:

'Te Antwerpen, in de nacht van 9 oktober 2009 op 10 oktober 2009,

L. A., geboren te Antwerpen op 18 maart 1991, te hebben gefolterd, de feiten gepleegd op een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van haar precaire toestand duidelijk was of de dader bekend was'

VEROORDEELT :

Eerste beklaagde voor het hem ten laste gelegde feit - zoals geherkwalificeerd - tot een gevangenisstraf van TIEN JAAR.

Tweede beklaagde voor het hem ten laste gelegde feit - zoals geherkwalificeerd - tot een gevangenisstraf van VIJF JAAR.

Aangezien deze veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikelen 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf heden, uitgezonderd de reeds door hem ondergane voorhechtenis.

Derde beklaagde voor het haar ten laste gelegde feit - zoals geherkwalificeerd - tot een gevangenisstraf van VIJF JAAR.

Aangezien deze veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikelen 1 en 8 der wet van 29 juni 1964, de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van vijf jaar vanaf heden, uitgezonderd de reeds door haar ondergane voorhechtenis.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van ieder 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 en de wet van 28 december 2011, vermeerderd met 50 décimes, en gebracht op elk 150 EUR.

Verplicht eerste, tweede en derde veroordeelde solidair tot betaling van de kosten van het geding belopende 49052,61 EUR en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 tot een vergoeding van ieder 51,20 EUR.

Verklaart vervallen ten voordele van de Staat, de voor eerste beklagde gestorte borgsom van 6.500 euro in de deposito- en consignatiekas;

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

1. A. W. :

Verklaart de eis ontvankelijk en in de hiernavolgende mate gegrond;

Veroordeelt eerste en derde beklagde solidair om aan deze burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van DRIEDUIZEND (3000,00) euro te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 10 oktober 2009 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt eerste en derde beklagde solidair om aan deze burgerlijke partij te betalen, als rechtsplegingsvergoeding de som van ZEVENHONDERD VIJFTIEN (715,00) euro.

Wijst het meer- en anders gevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

2. A. E. :

Verklaart de eis ontvankelijk en in de hiernavolgende mate gegrond;

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde solidair om aan deze burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van DRIEDUIZEND TWEEHONDERD EENENZEVENTIG (3271,-) euro en DRIEËNDERTIG (33) cent te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet op :

- 271,33 euro vanaf 31 mei 2014 tot op heden;
 - 3000,00 euro vanaf 10 oktober 2009 tot op heden;
- en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Veroordeelt eerste en derde beklagde solidair om aan deze burgerlijke partij te betalen, als rechtsplegingsvergoeding de som van ZEVENHONDERD VIJFTIEN (715,00) euro.

Wijst het meer- en anders gevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

3. VZW Ç.:

Verklaart de eis onontvankelijk en verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

4. Het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME:

Wijst de vordering af als ongegrond en verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partijen:

5. A. H. en 6. E. A. A. :

Wijst de vordering af als ongegrond en verwijst de burgerlijke partijen tot de kosten van hun aanstelling.

GELAST DE ONMIDDELLIJKE AANHOUDING VAN DE VEROORDEELDE G. O..

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zittingen van 12 november 2015, 13 november 2015 en 10 december 2015.

Het hof heeft hierbij gehoord :

- de heer Voorzitter in zijn verslag
- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vorderingen
- de burgerlijke partijen in hun middelen ontwikkeld door hun respectievelijke raadslieden, zoals voormeld
- de beklaagden A. H. en E. A. A. in hun middelen van verdediging ontwikkeld door henzelf, bijgestaan door meester J. P., advocaat bij de balie van Antwerpen

Beklaagde G. O., alhoewel hij regelmatig werd gedagvaard, is niet ter terechtzitting van dit Hof verschenen, noch iemand voor hem; de zaak is dan ook opzichts hem bij verstek behandeld.

Ter terechtzitting werden conclusies en stukken neergelegd.

De beklaagden A. H. en E. A. A. werden ter terechtzitting bijgestaan door een tolk in de Arabische taal, dewelke de door de wet vereiste eed heeft afgelegd.

4. Beoordeling

4.1. De hogere beroepen

Het hoger beroep van de beklaagde G. O. tegen al de beschikkingen is regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

De hogere beroepen van A. H. en E. L. A., beklagden en burgerlijke partijen, tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied zijn regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen al de beschikkingen op strafrechtelijk gebied is regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij A. W. tegen al de beschikkingen die haar aanbelangen is regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij A. E. tegen al de beschikkingen die haar aanbelangen is regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij VZW Ç. tegen al de beschikkingen die haar aanbelangen is regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Het hoger beroep van de burgerlijke partij "het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, thans het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme" tegen al de beschikkingen die haar aanbelangen met betrekking tot de beklagden O. G. en A. E. A. is regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

4.2. Herstel materiële vergissingen.

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis terecht vastgesteld dat:

- de naam van de burgerlijke partij als "VZW Ç." In plaats van "VZW C.",
 - de voornaam van de burgerlijke partij als "E. L. A." in plaats van "E. A. A.",
- dient te worden gelezen.

4.3. Wat betreft de bijstand van een advocaat tijdens het onderzoek

De conclusie (E. L. A.), die thans voor het hof werd neergelegd is desbetreffend grotendeels en zoals hierna bepaald, een letterlijke herneming van de conclusie voor de eerste rechter :

- p. 14 vanaf "op 10.10.2014..." tot p. 15 "... op het bovenstaande I",
- p. 18 vanaf "Artikel 6 van het..." tot p. 39 "... naar die verklaringen verwijzen."

De conclusie (A. H.), die thans voor het hof werd neergelegd is desbetreffend grotendeels en zoals hierna bepaald, een letterlijke herneming van de conclusie voor de eerste rechter :

- p. 9 vanaf "Op 10.10.214 wordt concludant..." tot p. 10 "... gelet op het bovenstaande I",
- p. 11 vanaf "De verbalisanten hebben nagelaten ..." tot p. 26 "... en verklaringen die naar die verklaringen verwijzen."

Vooreerst dient te worden gesteld dat de betreffende conclusies wat dit onderdeel betreft, zowel vormelijk als inhoudelijk dezelfde zijn als deze die voor de eerste rechter werden neergelegd.

Zij voldoen derhalve niet aan de vereisten vervat in artikel 210 van het wetboek van strafvordering waarin wordt gesteld dat, in casu, de beklaagde wordt gehoord over de nauwkeurig bepaalde grieven die tegen het bestreden vonnis worden ingebracht. De loutere herneming van de conclusie voor de eerste rechter is geen nauwkeurig of concreet omschreven grief of middel in hoger beroep.

Bovendien heeft de eerste rechter in het bestreden vonnis op uitgebreide wijze en pertinent geantwoord op het opgeworpen middel. Onder de hoofding "I. Voorafgaandelijk : verzoek tot wering van verklaringen" (F° 5 - F° 11) heeft hij aldus de desbetreffende principes uiteengezet en vervolgens getoetst aan iedere verklaring van de beklaagden, te weten :

- de eerste verklaringen van 10 oktober 2009,
- de videoverhoren van 19 oktober 2009,
- de verklaringen van 29 oktober 2009,
- de verhoren door de onderzoeksrechter van 30 oktober 2009,
- de verklaringen afgelegd tijdens de voorlopige hechtenis en de confrontaties uitgevoerd tijdens de voorlopige hechtenis,
- de verklaringen afgelegd na de voorlopige hechtenis.

Terecht en op gemotiveerde wijze heeft de eerste rechter besloten dat in concreto het recht op een eerlijk proces en de rechten van de verdediging in hun geheel genomen niet geschonden werden door de afwezigheid van het vervullen van de cautieplicht en het gebrek aan bijstand van een advocaat. Eveneens terecht stelt de eerste rechter dat de eventuele schuldigverklaring van de beklaagden mede op de door hen afgelegde verklaringen kan worden gesteund, weze het slechts op niet-doorslaggevende wijze voor wat betreft de verklaringen waarvoor thans (in de huidige stand van de wetgeving) de aanwezigheid van een advocaat vereist is.

Het hof neemt voor zoveel als nodig - vermits geen concrete grieven tegen het bestreden vonnis worden aangevoerd - de overwegingen van de eerste rechter over en treedt deze bij.

Wat in de thans neergelegde conclusie wordt toegevoegd, anders dan in de voor de eerste rechter neergelegde conclusie, betreft een uiteenzetting van de levensloop van de beklaagden waaruit zou moeten blijken dat zij door de beperkte scholing en ontwikkeling als zeer kwetsbare personen dienen te worden beschouwd, zodat hierdoor eveneens de bijstand van een advocaat bij de ondervragingen noodzakelijk was teneinde deze verklaringen als steunbewijs te kunnen in acht nemen.

Desbetreffend stelt de eerste rechter terecht dat het enkele feit dat de beklaagden volgens de deskundigenverslagen intellectueel zwakbegaafd zijn, niet impliceert dat zij zich hierdoor tijdens een verhoor in een bijzonder kwetsbare positie bevonden vermits uit de afgelegde verklaringen blijkt dat zij de inhoud en draagwijdte van de aan hen gestelde vragen wel degelijk afdoende begrepen.

Het hof neemt deze motivering over en treedt ze bij.

Door de afwezigheid van een advocaat bij de verhoren en de wedersamenstelling en door het niet naleven van de cautieplicht, zijn de rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces, in hun geheel genomen, niet geschonden.

4.4. Wat betreft de kwalificatie van de feiten.

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis op zeer uitgebreide wijze de resultaten weergegeven van het gerechtelijk onderzoek (F12-32).

Het hof stelt vast dat deze weergave correct is en gebaseerd op de vaststaande feiten en neemt deze weergave over.

Voor zover de feiten bewezen zijn dienen zij te worden gekwalificeerd zoals ze omschreven werden in de verwijzingsbeschikking van 9 januari 2014 (stuk 1721), te weten : "Te Antwerpen, in de nacht van 9 oktober 2009 op 10 oktober 2009, met voorbedachten rade, opzettelijk doch zonder het oogmerk te doden, slagen of verwondingen te hebben toegebracht aan L. A., geboren te Antwerpen op (...), de slagen of verwondingen hebbende diens dood veroorzaakt, de feiten gepleegd zijnde door haar vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over het slachtoffer dat uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien of door een persoon die haar onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer".

In casu kunnen de feiten niet omschreven worden als "foltering" zoals voorzien in artikel 417bisSw.

Uit de verschillende verklaringen, zowel van de beklaagden als familieleden en kennissen, uit de moraliteitsonderzoeken en uit de psychiatrische autopsie kan met zekerheid worden afgeleid dat de beklaagden niet het inzicht hadden L. te straffen of te pijnigen of inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen.

Hoewel de toegebrachte pijnen en het door L. ondergane lichamelijk leed door het overgieten met kokend water en met het bijtend product natriumhydroxyde ongetwijfeld zeer hevig en zeer ernstig waren en vreselijk lichamelijk lijden hebben veroorzaakt, kan nergens worden uit afgeleid dat de beklaagden een volledig misprijzen hadden voor het slachtoffer of een diepe haat tegen haar koesterden, integendeel.

De duiveluitdrijving, geconcretiseerd in de ten laste gelegde feiten, diende niet om L. te straffen of vreselijke pijnen te bezorgen, maar in de ogen en het opzet van de beklaagden om de boze geesten uit haar lichaam te verdrijven en haar aldus te helpen. Dat voor het misdrijf als moreel bestanddeel het wetens en willens handelen volstaat doet aan het voorgaande niets af.

Uit de aan de feiten voorafgaande gebeurtenissen, te weten:

- de "hulp" inroepen van de eerste beklagde voor de rituele duiveluitdrijving,
- het herhaald optreden van deze op vraag van en/of met de goedkeuring van de ouders,
- de volgehouden en herhaalde handelingen, waarbij de stijgende graad van impact wordt vastgesteld (lezen van koranverzen, kloppen op borst en rug, herhaald overgieten met kokend water, overgieten met Natriumhydroxyde,

gemeenzaam gekend als bijtende soda,

dient met zekerheid te worden afgeleid dat de opzettelijke slagen met voorbedachten rade werden toegebracht.

De beklaagden A. H. en E. L. A. waren de ouders van het slachtoffer, dat ook bij hen inwoonde.

De beklaagde G. O., die als imam en vertrouwenspersoon in de omgeving aanzien en waardering genoot, had in casu gezag over L., wat eveneens blijkt uit de houding die zij ten aanzien van de duiveluitdrijving aannam en uit de wijze waarop zij zich aan de rituele handelingen onderwierp.

Dat het slachtoffer L. als een kwetsbaar persoon dient te worden beschouwd in de zin van artikel 405ter Sw. staat eveneens vast. Het volstaat ter zake te verwijzen naar haar lichamelijke toestand, zoals deze wordt beschreven in de psychologische autopsie (extreem mager, psychotische stoornis met religieuze waaninhouden, psychotische en dissociatieve stoornis).

Dat L. mogelijks heeft ingestemd met alle ondergane behandelingen heeft geen enkele invloed noch op de aan de feiten te verlenen kwalificatie, noch bij de beoordeling van de schuld, noch bij het (eventueel) bepalen van de strafmaat. De toestemming van het slachtoffer om de rituele handelingen te ondergaan zijn geen rechtvaardigingsgrond gelet op de aard en de ernst van de verwondingen, het gespreid uitvoeren van de handelingen en de helse pijnen die deze teweegbrachten.

Deze pijnen, die zich ongetwijfeld gemanifesteerd en veruitwendigd hebben in huilen en kermen, zijn de facto de negatie van toestemming.

Het primitieve geloof van de drie beklaagden en hun religieuze achtergrond, evenals de tradities in het land van herkomst, zijn geen strafuitsluitende verschoningsgrond. Bovendien - en zuiver ten overvloede - leefden zij reeds lang in een omgeving, cultuur en wettelijk geregelde samenleving, waar dergelijke praktijken en het toebrengen van dusdanig zwaar lichamelijk leed, strafrechtelijk beteugeld wordt.

Door de stukken van het dossier en door het onderzoek ter terechtzitting staat het niet vast dat de drijfveer voor de opzettelijke slagen en verwondingen bestaat in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens seksuele geaardheid. Hoewel er enkele aanwijzingen zijn dat het slachtoffer L. een lesbische geaardheid had (het afgeluisterde telefoongesprek tussen de beklaagde E. L. A. en een onbekende vrouw van 23 oktober 2009, de verklaringen van klastitularis V. R. en van I., zijnde de vriendin van L., bepaalde passages in het dagboek van L., de meldingen in chatgesprekken van L.) is er onvoldoende bewijs dat de mogelijke seksuele geaardheid de drijfveer was voor de ten laste gelegde feiten. Hiervoor wordt verwezen naar :

- het verslag van de psychiaters dat ook verwijst naar de Marokkaanse cultuur, volgens dewelke homoseksualiteit, waarop een taboe rust, niet met een "ruqya" of duiveluitdrijving "geremedieerd" kan worden,
- het tijdstip waarop L. volgens haar schoolvriendin L. G. haar seksuele geaardheid aan haar moeder kenbaar maakte (mei 2009) en de datum waarop de hulp van de eerste beklaagde werd ingeroepen (7 oktober 2009),

- de verklaringen van de burgerlijke partijen W. en E. A., zijnde de stiefzusters van L., die enerzijds duidelijk geïntegreerd zijn in de westerse cultuur en geen probleem hebben met de seksuele geaardheid van een persoon, anderzijds toch niet helemaal overtuigd lijken te zijn van de seksuele geaardheid van L. (stukken 91 en 396),
- de verklaring van de buurman Z., die stelde dat de beklaagde E; A. de hulp van de eerste beklaagde inriep omdat L. schuchter en teruggetrokken was (stuk 711),
- de verschillende verklaringen waaruit de overtuiging blijkt dat boze geesten het eten in de buik wegnamen, waardoor L. extreem mager was.

4.5. Wat betreft de schuld van de beklaagden.

Door de stukken van het dossier en door het onderzoek dat ter terechtzitting werd gevoerd staat het met zekerheid vast dat de drie beklaagden, zij het in verschillende mate, op een strafbare en door de wet voorziene wijze deel genomen hebben aan de ten laste gelegde feiten en de ongewilde dood van L. hebben veroorzaakt.

De dood van het slachtoffer werd veroorzaakt door het overgieten van het lichaam, vooral in de buikstreek met kokend water (derde graads brandwonden) in combinatie met de inwerking in deze brandwonde van een sterke base (natriumhydroxyde, NaOH), ook bijtende soda genoemd. Deze stof die ook voorkomt in ontstopper, drong in de organen en bleef zelfs post mortem nawerken.

Dat het onderzoek niet heeft aangetoond wie van de drie beklaagden dit chemisch product heeft toegebracht is niet ter zake dienend nu vaststaat :

- dat de doodsoorzaak ligt in de combinatie van de inwerking van het kokend water en de bijtende soda op het fysisch zwakke lichaam van het slachtoffer,
- dat de aanwezigheid van de natriumhydroxyde in de door het kokend water veroorzaakte brandwonde vaststaat (bij autopsie aangetroffen sterk verhoogde Ph-waarde van 9,14 en natrium),
- dat het product zelf of het recipient (mogelijks een bus ontstopper) nooit werd teruggevonden tijdens het onderzoek en de huiszoeking, wat enerzijds bewijst dat het bewust werd weggemaakt en anderzijds dat de beklaagden zeer zeker de gevolgen van het gebruik ervan kenden en juist inschatten,
- dat het toebrengen van brandwonden duidelijk een onderdeel was van de duiveluitdrijving, daar de boze geesten (djinn's) hierdoor uit het lichaam dienden te worden verwijderd en de graad van verbranding in verschillende sessies steeds werd opgevoerd,
- dat de drie beklaagden bij de duiveluitdrijving, uitgevoerd door de beklaagde G. O., op vraag van de beklaagde E. L. A., met goedkeuring en gedeeltelijk onder de ogen van de beklaagde A. H., hetzij de handelingen uitvoerden, hetzij erbij aanwezig waren, hetzij van uit de deur er op toekeken,
- dat het in weerwil van de afgelegde verklaringen vaststaat dat het slachtoffer moet hebben geschreeuwd en gehuild vermits zij over een langere periode helse pijnen leed.

Het niet ingrijpen op het ogenblik zelf dat L. feitelijk fysiek zwaar mishandeld werd, doch integendeel de uitdrijvingssessie, waarvan de ouders getuige waren, verder laten plaatsvinden, en bovendien korte tijd nadien, na de eerste verbrandingen met heet

water, terug een beroep doen op de gebedsgenezer, dienen eveneens als een daad van mededaderschap te worden weerhouden.

De beklaagde G. O..

Door de stukken van het dossier en door het onderzoek dat ter terechtzitting werd gevoerd is de schuld van de beklaagde aan de feiten, zoals omschreven in de verwijzingsbeschikking en thans weerhouden, bewezen.

Hij heeft op vraag van de beklaagde E. L. A. de rituele duiveluitdrijving in verschillende stadia en tijdens opeenvolgende sessies uitgevoerd.

Hij heeft minstens tweemaal kokend water over de buikstreek gegoten. Zijn DNA-profiel werd teruggevonden op het handvat en de houder van de elektrische waterkoker. Door het telefonieonderzoek en diverse verklaringen, o.a. van de buurman, staat het vast dat de beklaagde op de met de sessies overeenkomende tijdstippen in de ouderlijke woning van L. aanwezig was.

De beklaagde E. L. A.

Door de stukken van het dossier en door het onderzoek dat ter terechtzitting werd gevoerd is de schuld van de beklaagde aan de feiten, zoals omschreven in de verwijzingsbeschikking en thans weerhouden, bewezen.

De beklaagde riep de hulp in van de beklaagde G. O. en drong aan op de duiveluitdrijving of "Ruqya".

Dat zij en haar man een blind vertrouwen hadden in G. O., die in hun gemeenschap en met hun culturele achtergrond als imam en gebedsgenezer groot aanzien genoot, doet niets af aan hun schuld aan de ten laste gelegde feiten. Zij nam L. mee naar de badkamer.

Zij wist dat de waterkoker vanuit de keuken meegenomen werd naar de badkamer. Zij stond in de badkamer toen L. minstens tot tweemaal toe overgoten werd met kokend water, telkens L. haar buik, knieën of handen boven water hield. Dit laatste kon door de beklaagde niet anders verstaan worden als de reactie op het ondergaan van hevige pijnen.

Gelet op haar constante aanwezigheid in de badkamer tijdens de rituele handelingen, kan het niet anders dan dat zij eveneens heeft gezien dat de bijtende stof werd uitgegoten op de reeds door de inwerking van het kokend water aangetaste buikstreek. Het is om dezelfde reden eveneens zeker dat zij het chemisch product, mogelijks ontstopper, heeft doen verdwijnen of gezien heeft dat het door de beklaagde G. O. werd meegenomen.

De slagen en verwondingen werden op haar vraag (meenemen van de waterkoker) en onder haar toezicht (zij was erbij aanwezig) opzettelijk toegebracht, zodat zij ook instaat voor de gevolgen, ook als deze (in haar ogen) onvoorzienbaar waren.

De beklaagde A. H.

Door de stukken van het dossier en door het onderzoek dat ter terechtzitting werd gevoerd is de schuld van de beklaagde aan de feiten, zoals omschreven in de verwijzingsbeschikking en thans weerhouden, bewezen.

De beklaagde wist dat de hulp van G. O. werd ingeroepen voor de duiveluitdrijving en dit droeg zijn goedkeuring weg. Hij heeft zich hiertegen nooit verzet doch keurde - en zijn houding laat hierover geen enkele twijfel bestaan - eveneens goed dat na een eerste sessie en volgens hen onvoldoende resultaat, de gebedsgenezer terugkwam. Hij bracht G. O., volgens diens verklaring, naar boven naar de slaapkamer van het meisje.

Hij was constant in de woning aanwezig tijdens de geviseerde handelingen.

Hij heeft met zekerheid het gehuil en gekerm gehoord, doch op geen enkel ogenblik ingegrepen of zich verzet tegen de behandeling met kokend water. Hijzelf verklaarde gegil te hebben gehoord en dan te zijn gaan kijken door de op een kier staande deur van de badkamer.

Hij is samen met zijn vrouw de opdrachtgever voor de "Ruqya".

Hij zag dat de waterkoker naar boven naar de badkamer werd meegenomen.

Hij stelde dat G. O. over het verbranden van de boze geesten sprak.

Doorheen de kier van de badkamer zag hij de handelingen van G. O..

Ondanks de na de voorlaatste sessie achteruitgaande fysieke toestand van L., waarvan hij onmogelijk onwetend kon zijn, was hij ermee akkoord dat de gebedsgenezer terugkwam en zijn behandeling verder zette.

Door zich bewust te onthouden van enige tussenkomst, wetende wat op de badkamer met zijn dochter L. gebeurde en aan welke pijnen zij onderworpen werd, heeft hij op een strafbare wijze deelgenomen aan de ten laste gelegde feiten. Zijn bij herhaling aangenomen houding tijdens de feiten is de uiting van het opzet om rechtstreeks aan de uitvoering van de delictuele feiten mee te werken.

4.6. Wat betreft de strafmaat.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt het hof voor iedere beklaagde individueel rekening met zijn/haar aandeel in de ten laste gelegde feiten.

Tevens wordt rekening gehouden met de beperkte intellectuele ontwikkeling van de ouders, hun culturele primitieve achtergrond en hun goed strafrechtelijk verleden.

De bewezen verklaarde feiten zijn zeer ernstig.

Een jong meisje, dat recht had op hulp en verzorging, verloor het leven door de gezamenlijke handelingen van de drie beklaagden.

De eerste beklaagde wist zeer goed wat hij deed, doch misbruikte de goedgelovigheid van de ouders, voor eigen aanzien als duiveluitdrijver en als persoon die de problemen kon oplossen.

Aan ieder van de beklaagden wordt zeer zwaar aangerekend dat, na de eerdere door kokend water veroorzaakte letsels te hebben vastgesteld en na de fysieke achteruitgang van L. mee te hebben beleefd, geen dringende medische hulp werd ingeroepen. Integendeel, opnieuw werd beroep gedaan op G. O., wetende welke gruwel deze reeds had aangericht, en werd de intensiteit bij het toebrengen van letsels nog opgevoerd door het gebruik van bijtende soda.

Aan de hierna vermelde beklaagden, die hiertoe in de wettelijke voorwaarden verkeren, kan, gelet op hun aandeel in de feiten en ondergeschikte rol in de beslissingen, in de mate als vermeld uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend.

4.7. Op burgerlijk gebied.

A. W.

Om de redenen vermeld in het bestreden vonnis, die het hof overneemt en bijtreedt, heeft de eerste rechter terecht aan de burgerlijke partij, zijnde een niet inwonende halfzus van L., ex aequo et bono 3.000 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 10 oktober 2009, toegekend voor de vermengde morele en materiële schade.

Voor de procedure in graad van beroep dient een minimum rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 412,50 euro aan de burgerlijke partij te worden toegekend.

Voor de eerste rechter heeft de burgerlijke partij haar vordering enkel gesteld tegen de beklaagden G. O. en E. L. A. (stuk 1756).

De vordering, thans in conclusie genomen in graad van beroep ten aanzien van de beklagde A. H., is onontvankelijk.

A. E..

De burgerlijke partij vordert thans een bedrag van 524,99 euro ten titel van provisionele vergoeding voor materiële schade. Deze schade betreft de kosten voor psychiatrische behandeling ten gevolge van de traumatische gebeurtenissen.

Zoals door de eerste rechter gesteld en door het hof overgenomen is het bewezen dat deze schade het gevolg is van de bewezen verklaarde feiten.

Het bedrag wordt gestaafd door stukken en dient ten provisionele titel te worden toegekend vermits de behandeling nog voortduurt.

De vergoeding voor administratiekosten dient in billijkheid te worden begroot op 100 euro.

Beide bedragen (524,99 euro + 100 euro = 624,99 euro) worden vermeerderd met de vergoedende intresten vanaf de gemiddelde datum van 1 december 2014 tot heden. Door de eerste rechter werd terecht en om de juiste motieven, die het hof overneemt, een vergoeding toegekend van 3.000 euro voor morele schade.

De overige gevorderde bedragen als verplaatsingsvergoeding zijn niet bewezen.

De burgerlijke partij vordert thans geen vergoeding meer voor loonverlies.

Voor de procedure in graad van beroep dient een minimum rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 412,50 euro aan de burgerlijke partij te worden toegekend.

VZW C..

De vordering van de burgerlijke partij is ontvankelijk doch niet gegrond nu niet is aangetoond dat de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd onder de omstandigheden vermeld in artikel 405quater Sw. (homofobie, haat wegens lesbische geaardheid).

Het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, thans het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme.

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis op gemotiveerde wijze de vordering van de burgerlijke partij terecht afgewezen als ongegrond. Het hof neemt deze motivering over en treedt deze bij.

Het is niet aangetoond dat de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd onder de omstandigheden vermeld in artikel 405quater Sw. (homofobie, haat wegens lesbische geaardheid).

E. L. A. en A. H..

Aangezien E. L. A. en A. H. als mededader zelf schuldig zijn aan het misdrijf waarop hun vordering is gesteund, is deze vordering ten aanzien van de beklaagde G. O. niet gegrond.

4.8. De borgsom.

De eerste rechter heeft in het bestreden vonnis de borgsom van 6.500 euro in hoofde van de beklaagde G. O. terecht vervallen verklaard ten voordele van de Staat. De beklaagde, die regelmatig gedagvaard werd, is bovendien niet verschenen op de terechtzittingen voor het Hof.

5. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 2,11,12,14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162,185,186,190,194,203,210,211,211bis, 282 wetboek van strafvordering
- 1, 2,3, 7, 25, 66, 79, 80, 392, 401,405bis, 405ter strafwetboek
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985

- 91 van het KB van 28 december 1950
- 44,45 strafwetboek
- 1382 burgerlijk wetboek
- 3 en 4 van de wet van 17 april 187B
- 162bis wetboek van strafvordering
- 1022 gerechtelijk wetboek
- 2 van het KB van 26 oktober 2007
- 35 van de wet van 20 juli 1990

6. Beslissing

Het hof,

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hierna bepaald.

6.1 Het arrest wordt gewezen BIJ VERSTEK t.a.v. beklaagde G. O. en op tegenspraak voor het overige.

6.2 De hogere beroepen van:

- de beklaagde G. O.,
 - A. H. en E. L. A. als beklaagden en als burgerlijke partijen.
 - het openbaar ministerie,
 - de burgerlijke partij A W.,
 - de burgerlijke partij A. E.
 - de burgerlijke partij VZW Ç.,
 - de burgerlijke partij "het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, thans het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme",
- zijn ontvankelijk.

6.3 Het Hof bevestigt het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen behoudens dat met eenparigheid van stemmen:

- de feiten dienen te worden gekwalificeerd als "Te Antwerpen, in de nacht van 9 oktober 2009 op 10 oktober 2009, met voorbedachten rade, opzettelijk doch zonder het oogmerk te doden, slagen of verwondingen te hebben toegebracht aan L. A., geboren te Antwerpen op (...), de slagen of verwondingen hebbende diens dood veroorzaakt, de feiten gepleegd zijnde door haar vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, of door enige andere persoon die gezag heeft over het slachtoffer dat uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet bij machte is om in zijn onderhoud te voorzien of door een persoon die haar onder zijn bewaring heeft, of door een persoon die occasioneel of gewoonlijk samenwoont met het slachtoffer",
- de drie beklaagden schuldig worden verklaard aan de feiten zoals thans geherkwalificeerd,
- de door de eerste rechter opgelegde bestraffing geldt voor de thans geherkwalificeerde feiten,

- het deel van de gevangenisstraf waarvoor uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend, wat betreft de beklaagde E. L. A., wordt beperkt tot 2 jaar, zodat de effectieve gevangenisstraf 3 jaar bedraagt,
- het deel van de gevangenisstraf waarvoor uitstel van tenuitvoerlegging wordt verleend, wat betreft de beklaagde A. H., wordt beperkt tot 4 jaar, zodat de effectieve gevangenisstraf 1 jaar bedraagt,
- de gerechtelijke intresten op de schadevergoeding toegekend aan de burgerlijke partij A. W. verschuldigd zijn tot heden en de gerechtelijke intresten vanaf heden,
- de vordering van de burgerlijke partij A. W. ten aanzien van de beklaagde A. H. in graad van beroep onontvankelijk is,
- de beklaagden G. O. en E; A. A. hoofdelijk worden veroordeeld tot het betalen wat betreft de procedure in graad van beroep van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 412,50 euro aan de burgerlijke partij A. W.,
- de beklaagden G. O., A. H. en E. L. A. hoofdelijk worden veroordeeld tot het betalen aan de burgerlijke partij A. E. van een provisionele vergoeding voor materiële schade van 624,99 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf de gemiddelde datum van 1 december 2014 tot heden en de gerechtelijke intresten vanaf heden,
- de gerechtelijke intresten op de schadevergoeding van 3.000 euro toegekend aan de burgerlijke partij A. E. voor morele schade verschuldigd zijn tot heden en de gerechtelijke intresten vanaf heden,
- de beklaagden G. O., A. H. en E. L. A. hoofdelijk worden veroordeeld tot het betalen wat betreft de procedure in graad van beroep van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 412,50 euro aan de burgerlijke partij A. E.,
- de vordering van de burgerlijke partij VZW Ç. ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard,

6.4 Laat de kosten van de tolk ten laste van de Staat.

Verwijst de burgerlijke partijen VZW Ç., het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, thans het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, A. H. en E. L. A. elk tot hun deel der kosten gerezen in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij, in hoofde van de burgerlijke partij:

- VZW Ç. begroot op 40,00 euro
- het Centrum voor gelijkheid van kansen en racismebestrijding, thans het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme begroot op 3,30 euro
- A. H. begroot op nihil
- E. L. A. begroot op nihil

Veroordeelt de beklaagden G. O., A. H. en E. L. A. hoofdelijk tot de overige kosten gerezen in hoger beroep, zowel op burgerrechtelijk als op strafrechtelijk gebied, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 422,70 euro.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het Hof van beroep, 13° kamer, samengesteld uit :

C. L. voorzitter

J.P. V. raadsheer

A. D. S. raadsheer

en in openbare terechtzitting van 25 maart 2016

uitgesproken door voorzitter C. L.

in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal B. D. S.

met bijstand van griffier H. P.

Het Hof van Beroep te Antwerpen, Dertiende kamer, recht doende in correctionele zaken :

Gezien het vorenstaande arrest dat heden is uitgesproken.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering strekkende tot de onmiddellijke aanhouding van veroordeelde G. O..

G. O. werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van TIEN JAAR.

Het is te vrezen dat veroordeelde zou trachten zich te onttrekken aan de uitvoering van de straf, gelet op de hoegrootheid van de opgelegde bestraffing.

BESLISSING,

HET HOF VAN BEROEP,

Recht doende in afwezigheid van de veroordeelde,

Maakt toepassing van artikel 33 van de wet van 20 juli 1990 en artikel 24 wet 15 juni 1935

Beveelt de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de hiervoor genoemde veroordeelde.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de DERTIENDE kamer van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op VIJFENTWINTIG MAART TWEEDEUIZENDZESTIEN

waar aanwezig waren :

C. L. Voorzitter

J.P. V. Raadsheer

A.D. Raadsheer

B. D. S. substituut-procureur-generaal

H. P. Griffier